

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

INSO

18936-14

1st.Edition

2015

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۱۸۹۳۶-۱۴

چاپ اول

۱۳۹۳

آلومینیم و آلیاژهای آلومینیم - قراضه -
قسمت ۱۴: قراضه‌های حاصل از بسته‌بندی‌های
آلومینیمی دور ریز پس از مصرف - ویژگی‌ها

Aluminium and aluminium alloys –Scrap–
Part 14: Scrap from post-consumer
aluminium packagings– Specifications

ICS: 13.030.50; 77.120.10

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازهٔ شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یک‌جا، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

«آلومینیم و آلیاژهای آلومینیم - قراضه - قسمت ۱۴: قراضه‌های حاصل از بسته‌بندی‌های آلمینیمی دور ریز پس از مصرف - ویژگی‌ها»

سمت و / یا نمایندگی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

رئیس:

امیر ذهنی، مليحه
(دکترای شیمی)

دبیر:

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی

پیرا، رویا

(کارشناس ارشد شیمی)

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی

ابراهیم‌فر، رضا

(کارشناس شیمی)

کارشناس استاندارد

بایازاده، فرشته

(کارشناس ارشد شیمی)

شهرداری تبریز

بدلی افشد، سولماز

(کارشناس ارشد مهندسی شیمی)

کارشناس استاندارد

بهامین‌فر، آزیتا

(کارشناس مهندسی متالورژی)

اداره کل محیط زیست استان آذربایجان-

جوادی، افسانه

شرقی

(کارشناسی ارشد شیمی)

طرح تولید آلومینا از نفلین سینت آذرشهر

حضرتی، راحله

(کارشناسی ارشد شیمی)

اداره کل محیط زیست استان آذربایجان-

رحیم‌اوغلو، شاهین

شرقی

(کارشناس ارشد محیط زیست)

سلیمانی، میثم
(کارشناس مهندسی مکانیک)

اتحادیه صنایع بازیافت ایران

شعار غفاری، سایه
(کارشناس ارشد شیمی)

سازمان صنعت، معدن و تجارت آذربایجان-
شرقی

طالعی مهربانی، علیرضا
(کارشناس شیمی)

سازمان مدیریت پسماند استان خراسان
رضوی

عبدینی طرقه، جواد
(دکتری شیمی)

کامجو، هادی
(کارشناس مهندسی متالورژی)

سازمان مدیریت پسماند استان آذربایجان-
شرقی

هراتی، حبیبه
(کارشناس ارشد محیط زیست)

پیش گفتار

استاندارد "آلومینیم و آلیاژهای آلومینیم - قراضه - قسمت ۱۴: قراضه‌های حاصل از بسته‌بندی‌های آلومینیمی دور ریز پس از مصرف - ویژگی‌ها" که پیش نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد تهیه و تدوین شده است و در چهل و ششمین اجلاسیه کمیته ملی استاندارد محیط زیست مورخ ۹۳/۱۲/۳ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدید نظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

BS EN 13920-14: 2003, Aluminium and aluminium alloys – Scrap –Part 14: Scrap from post-consumer aluminium packagings

آلومینیم و آلیاژهای آلومینیم – قراضه –

قسمت ۱۴: قراضه‌های حاصل از بسته‌بندی‌های آلومینیمی دور ریز پس از مصرف –

ویژگی‌ها

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین ویژگی‌ها، شکل، ترکیب شیمیایی و بازده فلزی قراضه حاوی مخلوطی از بسته‌بندی‌های آلومینیمی مصرف شده است. این مخلوط شامل فویل آلومینیم روکش شده با کاغذ یا پلاستیک دارای بازده فلزی کمتر از ۲۸٪ است.

مثال: مخلوطی از ظروف غذای حیوانات خانگی و درپوش‌ها، قوطی‌های مواد غذایی، ظروف نیمه سخت از جمله آنها یک برای تهیه غذا استفاده می‌شود، استفاده خانگی یا جهت توزیع، لفاف فویل آلومینیمی برای مصارف خانگی یا کاربردهای تجاری، ظروف نوشیدنی، درب ظرف ماست، ظروف اسپری، درب بطری، کیسه^۱ قهوه وغیره.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آنها ارجاع داده شده است.
بدین ترتیب آن مقررات جزیی از این استاندارد ملی ایران محسوب می‌شود.

در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آنها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدید نظر و اصلاحیه‌های بعدی آنها مورد نظر است.

استفاده از مراجع الزامی زیر برای این استاندارد الزامی است:

۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۸۹۳۶، آلومینیم و آلیاژهای آلومینیم – قراضه – قسمت ۱: الزامات کلی، نمونه‌برداری و آزمون‌ها

۲-۲ prEN 12258-3:2000, Aluminium and aluminium alloys — Terms and definitions — Part 3: Scrap

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف تعیین شده در استانداردهای EN 12258-3:2000 و EN 13920 به کار می‌روند.

۴ اطلاعات سفارش

۱-۴ اطلاعات سفارش باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

1- Pouch

۱-۱-۴ ارجاع به شماره این استاندارد؛

۲-۱-۴ طبقه بندی قراضه (قراصه های حاصل از بسته بندی های آلومینیمی دور ریز پس از مصرف)؛

۳-۱-۴ جرم ناخالص محموله؛

۴-۱-۴ شروع و پایان دوره ای که در طی آن باید قراضه تحويل داده شود؛

۴-۱-۵ هر ویژگی منحرف شده از مشخصات بند ۱-۵، به طور مثال اندازه قطعات، وجود مواد خارجی.

۲-۴ اطلاعات سفارش می تواند شامل موارد زیر باشد:

۱-۲-۴ اطلاعاتی در مورد منشا قراضه؛

۲-۲-۴ هر گونه اطلاعات در مورد اندازه و وضعیت سطح قطعات، در صورت معنی دار بودن.

۵ الزامات

۱-۵ کلیات

علاوه بر الزامات مشخص شده در قسمت اول این استاندارد، الزامات بند های ۲-۵، ۳-۵، ۴-۵ و ۵-۵ نیز باید رعایت شود.

اگر قراضه ای تمام این الزامات را برآورده نکند، عرضه کننده باید ویژگی های انحراف یافته را به خریدار اعلام و قبل از حمل و نقل موافقت او را به دست آورد.

۲-۵ ویژگی ها

بسته بندی های استیل باید رواداری تا٪ ۵ جرم تحويل داده شده را دارا باشد.
قراضه باید عاری از ظروف پر شده با مایع یا گاز باشد.

قراضه باید عاری از پلاستیک یا کاغذ خالص حتی به صورت متالایز باشد. استفاده از قراضه تولید شده از پوشش های آلومینیمی حاصل از کارخانجات دارو سازی ممنوع است.

قراضه نباید دارای بیش از٪ ۶۰ (کسر جرمی) مواد فرار باشد مگر در مواردی که بین فروشنده و خریدار مورد توافق قرار گیرد.

یادآوری - مقدار مواد فراری که توسط عملیات حرارتی قابل جدا شدن است می تواند بین٪ ۲۵ تا٪ ۶۰ (کسر جرمی) متغیر باشد.

۳-۵ شکل قراضه

قراضه باید به صورت عدل^۱ با ابعاد کوچک تر از mm (۱۲۰۰ × ۱۰۰۰ × ۸۰۰) نگهداری شود و جرم هر یک کمتر از ۵۰۰ kg عرضه شود.

به صورت جایگزین، ممکن است در بسته‌بندی‌های قالبی که جرم آن از ۳۰ kg و ابعاد آن از ۴۰۰ mm × ۳۰۰ mm (۳) بیشتر نباشد، عرضه شود.

قراصه باید عاری از قطعاتی با اندازه بزرگ‌تر از ۴۰۰ mm در هر بعد و بزرگ‌تر از ۶۰۰ mm در کل سه بعد داشته باشد. قراصه نباید دارای ظروفی با ظرفیت بیش از دو لیتر مجاز باشد.

۴-۵ ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی قراصه آلومینیم طبق این استاندارد بعد از پوشش‌زدایی، حذف مغناطیسی آهن آزاد و ذوب به روش مناسب باید طبق جدول ۱ باشد.

جدول ۱- ترکیب شیمیایی

ترکیب بر حسب درصد (کسر جرمی)								
Al ^a min.	هر کدام از فلزات دیگر. max.	Sn+ Pb max.	Zn max.	Mg max.	Mn max.	Cu max.	Fe max.	Si max.
باقيمانده	۰,۱۰	۰,۲۰	۰,۸	۰,۲۰	۰,۴۰	۲,۵	۱,۰	۱,۰

^a مقدار آلومینیم از تفاصل ۱۰۰ درصد و درصد کل سایر عناصر موجود که از ۰,۱۰ درصد بیشتر است و (قبل از انجام محاسبه) تا دو رقم اعشار گرد شده‌اند به دست می‌آید.

۵-۵ بازده فلزی

بازده فلزی قراصه تعیین شده طبق استاندارد ملی ایران شماره ۱۸۹۳۶-۱ مربوط به جرم در شرایط تحويل باید بزرگ‌تر یا مساوی ۲۸٪ باشد.

۶ روش طبقه‌بندی، طرز برخورد با عدم انطباق‌ها و داوری

روش طبقه‌بندی شامل نمونه‌برداری و آزمون‌ها، طرز برخورد با عدم انطباق‌ها و داوری باید به طور مناسب مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۱۸۹۳۶-۱ باشد.